

Finantserne, erkjender, at det er af Bigtighed, at vi komme til Klarhed i denne Sag. Det er Noget, vi her i Thinget have forlangt idelig og idelig, og vi have erkjendt, at vi ikke kunne komme til Klarhed derom uden igjennem en bestemt og med Navne bilagt Lønningsliste over alle de Betjente, der betales af Staten. Vi have begyndt paa enkelte Stykker deraf, men vi have endnu ikke faaet dem saaledes samlede, at vi have kunnet underkaste dem nogen almindelig Behandling. Af en saadan Behandling vilde fremgaae, at en stor Mængde Personer, der nu nævnes som fast Lønnede, vilde komme til at gaae ind under de runde Summer, saaledes at Sædtillæget ogsaa vilde blive beregnet i runde Summer med Frihed for Regjeringen til at fordele det efter Skjønssomhed. Det er for længe siden anerkjendt, at vi leve i den største Forvirring i saa Henseende, men her i dette Tilfælde kan Forvirring aabenbart ikke være tilstede, eftersom disse Mænd ganske sikkert ikke kunne opsiges, idet de ere valgte paa Tid; men netop det, at de ere valgte paa Tid, fører til det samme Resultat for deres Vedkommende. Betingelsen for, at Lønningen skal betragtes som fast Løn for deres Levetid, nemlig den Pensjonsberettigelse, der følger af en kongelig Ansættelse, er ikke her tilstede, deri ligger den egentlige Forskjel; om en Mand nyder det som sin Hovedindtægt eller som sin Biindtægt, gjør i saa Henseende Intet til Sagen, men det, det gjælder om, er, om han er opsigelig eller blot ansat paa Tid, eller om han har fast kongelig Ansættelse.

Fenger: Jeg maa bede det ærede Thing ubestrykke, at jeg fortsætter denne Debat, men det forekommer mig, at den af den ærede Taler fremsatte Paastand er af en væsentlig finantseel Betydning, og hvis den skulde tages til Følge, troer jeg, at den Besparelse, der af Lovgivningsmagten er tilstigt ved Kumulationsparagrafen, ikke vilde blive sat i Virksomhed; jeg maa derfor endnu opholde det ærede Thing lidt. Det ærede Medlem har forklaret sin Anskuelse saaledes, at den saakaldte Kumulationsparagraf, nemlig § 4 i Loven af 19de Februar 1861, kun vil komme til Anvendelse i det Tilfælde, hvor en Embedsmand forener

flere Embeder, der give ham Pensjonsberettigelse, men det staaer ikke i § 4. Der staaer: „Forener Nogen flere Embeder eller offentlige Bestillinger, skal han i disses sammenlagte Lønninger lide et Afdrag saa stort som Halvdelen af alle disse Lønninger, med Undtagelse af den højeste, eller forsaavidt flere ere lige høje, een af disse; dog bør dette Afdrag aldrig overstige $\frac{1}{4}$ af den samlede Lønning“. Det er, hvad der staaer, og der er ikke nævnt et Ord, om hvorvidt disse Indtægter give Pensjonsberettigelse eller ikke; der er kun brugt Ordet „Lønninger“, og jeg paaastaar, at i vore finantsele Love har Ordet „Lønning“ været brugt saavel om de Gager, der give Pensjonsberettigelse, som om dem, der ikke give nogen saadan. Jeg troer derfor, at Loven maa forstaaes saaledes, som den engang lyder, og at den ikke kan forstaaes paa den Maade, som enkelte Medlemmer her i Thinget ville gjøre gjældende. Naar Loven udtrykkeligt foreskriver, at denne Paragraf skal komme til Anvendelse, hvor flere Lønninger forenes, uden at den omtaler, hvorvidt disse give Pension eller ikke, saa er Regjeringen nødt til at anvende Kumulationsparagrafen i saadanne Tilfælde, som det her foreliggende, og altsaa forekommer det mig ikke raadeligt for Thinget at lade disse Ord udgaae, saafremt det virkelig er dets Mening, som af den ærede Ordsfører og af den ærede sidste Taler bemærket, at disse Embedsmænd skulle have den Gage, hvorom her er Tale.

Tscherning: I de Dele af Lønningsforholdene, som vi have faaet en specificeret Optegnelse over, spiller Kumulationsparagrafen en overordentlig underordnet Rolle, og det kan ikke være anderledes, idet vi i Almindelighed maae anlage, at de Embedsmænd, der ere Lønnede af Staten, have saa meget at bestille for den Løn, de faae, at de ikke ved Siden deraf kunne overtage andre Bestillinger, og at, hvor der finder Kumulation af Bestillinger, Sted, er dette et Misbrug. Derfor er jeg overbevist om, at vi aldrig ville komme til nogen fuldstændig Afgjørelse af denne Sag, saalænge vi ikke faae opgivet med Navns og Bestillings Beskrivelse en Liste over enhver enkelt Mand, saa at vi kunne see, paa hvilken Maade han,